

middagen, noget før det angivne Klokkeslet, forsvandt Per derind og anbragte sig ved et Bord umiddelbart ved et af Vinduerne. Han bestilte sig et Glas Øl; og skjult bag en fedtet Avis afventede han med bankende Hjerte Ligvognens Komme.

Udenfor faldt en strid Sommerregn. Ikke desmindre herskede der et travlt Røre paa den brede Havneplads, som var opfyldt af Pakkasser, Tønder og Sække. Der var kun nogle faa Timer, til Skibet skulde sejle. Fra alle Sider kom der tunge Vogne kørende, som trængte sig om Slisken for at blive aflæssede. Dampspillet klirrede og hvæsedde uden Ophør. Store Trækasser, Jernbjælker, Melsække og Petroleumstønder blev revet op fra Vognbundene, holdtes et Øjeblik svævende i Luften ret over Lastelugen og sank saa ned i den altslugende Skibsvom. Ogsaa en stor Gris skulde bringes ombord, hvad der voldte megen Kval. To Mand trak den i Ørene, mens en tredje ihærdigt drejede dens Halekrølle som Svinget paa en Lirekasse; og alligevel vilde den ikke af Stedet. Regnen og Travlheden gjorde Folk muntre, og man havde megen Morskab af dette stridige Dyr, der skreg, som om det anraabte alle himmelske og jordiske Magter om Beskyttelse. Endelig fik man da Grisen over Landgangen, og i kort Galop forsvandt den ind over Fordækket. — Saa opstod der et Skænderi mellem et Par Kuske, der imidler-